

τορικῆς. Πάντα ταῦτα ἐκτίθενται μεθοδικῶς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, ὅστις ἐδράζειται ἐπὶ τῶν πηγῶν πάντοτε, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς νεωτέρας ἐρεῦνης. Θὰ ἦτο παράλειψις, ἐὰν δὲν ἐμνημόνευον τὴν πλήρη, ὅπως δῆποτε καὶ εἰδικὴν βιβλιογραφίαν, τοῦ περὶ ὁ λόγος ἔργου, τοῦ ὁποίου ἡ συμβολὴ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς λογικῆς τυγχάνει οὐχὶ εὐκαταφρόνητος.

A. N. ΖΟΥΜΠΟΣ

* * *

Proceedings of the Cambridge Colloquium on MYCENAEAN STUDIES, edited by **L. R. Palmer** and **John Chadwick**, Cambridge University Press 1966, σχ. 8ον, σελ. VII+308, τιμὴ \$ 15.

Μετὰ τὸ Α' Διεθνὲς Συνέδριον (Colloquium) τῶν Μυκηναϊκῶν Σπουδῶν συνελθὼν τῷ 1956 ἐν Gif - sur - Yvette παρὰ τοὺς Παρισίους, τὸ Β' συνελθὼν τῷ 1958 ἐν Παβίᾳ, τὸ Γ' τῷ 1961 ἐν Racine Wisc. τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, ἰδοὺ τὸ Δ' συνεργούμενον ἐν Κανταβριγίᾳ τῆς Μ. Βρεττανίας (Cambridge) ἀπὸ 7—12 Ἀπριλίου 1965. Τοῦ συνεδρίου τούτου ἔκθεσιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἀνακοινώσεων περιέχει ὁ ἐν ἐπικεφαλίδι ἀναγραφόμενος τόμος.

Εἰς τὸ συνέδριον μετέσχον 25 διακεκριμένοι μυκηνολόγοι ἐκπροσωποῦντες δώδεκα χώρας, Τσεχοσλοβακίαν, Ἑνωμένας Πολιτείας Ἀμερικῆς, Μ. Βρεττανίαν, Γαλλίαν, Ἰταλίαν, Βουλγαρίαν, Γερμανίαν, Γιουγκοσλαβίαν, Βέλγιον, Ἑλβετίαν, Ὀλλανδίαν καὶ Ἰσπανίαν. Ἐκ τῆς ἰδικῆς μας χώρας ἐστάλη ἀνακοίνωσις τοῦ καθηγητοῦ κ. Σπ. Μαρινάτου, μὴ δυνηθέντος νὰ μετάρχη τοῦ Συνεδρίου. Τὰ μέλη εἰργάσθησαν ἐντατικῶς συνελθόντα εἰς δέκα συνεδρίας, προῆλθε δὲ τὸ Συνέδριον εἰς ὠρισμένας ἀποφάσεις, τὰς ἀκολούθους :

1) Ἐκφράζει ὁμόφωνον εὐχὴν νὰ γίνῃ ἡ φυσικὴ ἀνασύστασις τῶν ἀλληλοσχετιζομένων ἀποσπασμάτων τῶν πινακίδων τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Ἑρακλείου καὶ τοῦ Ἀσμολιανοῦ Μουσείου τῆς Ὁξφόρδης.

2) Ἀποδέχεται μετὰ ἐλαφρὰς φραστικὰς τροποποιήσεις τρεῖς συστάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἰδεογραμμάτων, παρουσιασθείσας ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Bennett, τὰς κάτωθι :

α) Τὸ Δ' Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Μυκηναϊκῶν Σπουδῶν υἱοθετεῖ τὰς συστάσεις τῆς Πρώτης Ἐπιτροπῆς τοῦ Wingspread Colloquium (Myc. Studies σελ. 260—262) ὑπὸ τίτλον Notae diacriticae in edendis textibus Mycenaeis Minoicisque.

β) Συνιστᾷ τὴν γενικὴν υἱοθέτησιν τῆς διὰ κόμματος σημάσεως τοῦ χωρισμοῦ τῶν λέξεων τῆς γραμμικῆς γραφῆς Β (ὡς ἐγένετο ἐν The Knossos Tablets³).

γ) Συνιστᾷ, ὡς καὶ τὸ Γ' Συνέδριον, ὅπως τὰ ἰδεογράμματα, ὅταν μεταγρά-

φωνται ὡς ἀριθμοί, τυπώνωνται διὰ τυπογραφικῶν στοιχείων διαφόρου τύπου ἀπὸ τὸ λοιπὸν κείμενον. Ἡ χρῆσις ἀστερίσκου συνιστᾶται ὡς πρόσθετος ἔνδειξις τῆς παρουσίας ιδεογράμματος.

3) Οἱ καθηγηταὶ Bennett καὶ Chadwick παρεκλήθησαν νὰ ἐκπονήσουν διὰ συνεργασίας σύστημα μεταγραφῆς τῶν ιδεογραμμάτων καὶ μετρικῶν σημείων, ἵνα ἡ κοινὴ ἀπόφασίς των γίνῃ δεκτὴ χάριν ὁμοιομορφίας ἀπὸ τοῦδε χωρὶς νὰ ἀναμένεται ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις τοῦ προσεχοῦς συνεδρίου.

4) Ὁ καθηγητὴς Lejeune παρουσίασεν ἔχθῃσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν συλλαβικῶν σημείων, ἧς αἱ συστάσεις εἶναι αἱ ἐπόμεναι :

α) Συνιστᾶται ἐκθύμως ἡ χρῆσις τοῦ ὑφὲν εἰς τὴν μεταγραφὴν τῶν λέξεων ἐν ἔργοις παραπομπῆς (ἐκδόσεις κειμένων, λεξικά κλπ.), ἀφίνεται δὲ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν συγγραφέων ἐν τοῖς ἔργοις ἄλλου τύπου (ἄρθρα κλπ.)

β) Συνιστᾶται ὁμοφώνως ὅπως τὸ σημεῖον *91=δύο προστεθῇ εἰς τὸν κατάλογον τῶν συλλαβικῶν σημείων. Μένει ἐκκρεμῆς ἡ σύστασις νὰ προστεθῇ εἰς τὸν κατάλογον καὶ τὸ σημεῖον *56=ρα3 λόγῳ ἀσυμφωνίας. Ἐπίσης ἀσυμφωνία ἐπεκράτησε καὶ εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ σημείου *65=ju.

γ) Συνιστᾶται ἡ τροποποίησις τῆς μεταγραφῆς τῶν σημείων *25, *43, *29, *76, *33, *68 καὶ *66. Ἡ σχετικὴ ὅμως συζήτησις ὑπῆρξε μακρὰ καὶ αἱ γνώμαι ποικίλαι.

Τὸ Ε' Συνέδριον τῆς Μυκηναϊκῆς φιλολογίας, ἐπόμενον τοῦ συνεδρίου τῆς Cambridge, σκοπεῖται νὰ συνέλθῃ εἰς Ἰσπανίαν τῷ 1968.

Αἱ ἐν τῷ Δ' Συνεδρίῳ Μυκηναϊκῶν Σπουδῶν ἀνακοινώσεις, αἱ δημοσιευόμεναι ἐν τῷ τόμῳ, εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

Μέρος Α' Ἐπιγραφικὴ. 1) Emmett L. Bennett, jr., Miscellaneous Observations on the forms and identities of linear B ideograms. 2) John Chadwick, The olive oil tablets of Knossos. 3) J. T. Killen, The Knossos Nc tablets. 4) J. P. Olivier, Les scribes de Knossos et les syllabogrammes non translittérés. 5) John Chadwick, The epigraphy of the Knossos tablets. 6) J. T. Killen et J. P. Olivier, 388 raccords de fragments dans les tablettes de Cnossos.

Μέρος Β' Διάλεκτος καὶ Φωνολογία. 1) A. Bartonek, Mycenaean Koine reconsidered. 2) Vladimir Georgiev, Mycénien et homérique : le problème du digamma. 3) G. R. Hart, The effects of the palatalization of plosives in Mycenaean Greek. 4) Michel Lejeune, Doublets et complexes. 5) Ernst Risch, Les différences dialectales dans le Mycénien.

Μέρος Γ' Μορφολογία, Τυπικόν, Σύνταξις. 1) P. Chantraine, Finales mycéniennes en -IKO. 2) Carlo Gallavotti, Quelques remarques de morphologie. 3) Anna Morpurgo Davies, An instrumental-ablative in Mycenaean? 4) G. J. Ruijgh, Quelques remarques sur l'absence de *καὶ* et sur l'emploi des particules *-qe* et *-de* dans les textes mycéniens.

- 5) Martín S. Ruipérez, Mycenaean I J E R E J A : An interpretation.
6) O. Szemerényi, The development of the -o- | -ā- stems in the light of the Mycenaean evidence.

Μέρος Δ'. 'Εργασια. 1) Alfred Heubeck, Mycenaean **qe-qi-no-me-no**. 2) P. H. Ilievski, The recipients of the Es tablets. 3) D. M. Jones, Land tenure at Pakijane: Some doubts and questions. 4) Mabel Lang, Cn flocks. 5) Michel Lejeune, Le récapitulatif du cadastre Ep de Pylos. 6) S. Marinatos, Πολυδίψιον Ἄργος. 7) L. R. Palmer, Some points for discussion. 8) L. J. D. Richardson, The labyrinth.

Μετὰ τὰς ἀνακοινώσεις παρατίθεται βιβλιογραφία (σελ. 297—299) καὶ πίναξ τῶν μυκηναϊκῶν λέξεων (σελ. 301—310).

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

* * *

ΔΗΜ. Α. ΚΡΕΚΟΥΚΙΑ, *Τὰ προγνωστικά τοῦ καιροῦ, εἰς τὴν ἀρχαίαν, τὴν μεσαιωνικὴν καὶ τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα.* Ἐναίσιμος διατριβή. Ἀθήναι 1966, σχ. 8 Μ, σελ. XVI+173.

Ὁ συγγραφεὺς, ἐκλεκτὸς λαογράφος, εἶναι γνωστὸς εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ἐκ προηγουμένων δημοσιευμάτων του ἐν αὐτῷ. Μὲ τὰ Π ρ ο γ ν ω σ τ ι κ ἄ τ ο ὦ κ α ι ρ ο ὦ ἐμφανίζει μίαν μελέτην συστηματικὴν προδίδουσαν ἄκραν ἐπιμέλειαν καὶ εὐσυνειδησίαν περὶ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ ὕλικου, τὴν συναγωγὴν του, τὴν μελέτην καὶ τὴν ταξινόμησιν του καὶ τὴν συσχέτισίν του πρὸς τὰς εἰδήσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, Λατίνων καὶ Μεσαιωνικῶν συγγραφέων, πρὸς τὰς πληροφορίας τῶν πολυπληθῶν νεωτέρων ἐρευνητῶν, τῶν ἐγκατεσπαρμένων εἰς ἰδιωτικὰς συλλογὰς, εἰς περιοδικὰ, εἰς διάφορα βιβλία, λεξικά καὶ ἐγκυκλοπαιδεῖας ἢ ἄλλα ἔργα.

Ἐκ τῶν πολυπληθῶν παραπομπῶν εἰς τὰς ὁποίας παραπέμπει ἢ ἐκθεσις τοῦ ὕλικου καταφαίνεται ὅτι καὶ ὁ συγγραφεὺς ἔχει καταρτίσει ἰδίαν πλουσίαν συλλογὴν πληροφοριῶν σχετικῶν πρὸς τὸ ὑπὸ διαπραγμάτευσιν θέμα.

Αἱ εἰδήσεις περὶ τῆς προγνώσεως τοῦ καιροῦ εἶναι ἄφθονοι καὶ παρέχονται διὰ μεθοδικῆς κατατάξεως κατὰ κατηγορίας προελεύσεως, ἐκ τῶν πτηνῶν, κατατεταγμένων εἰς ἐννέα τάξεις, ἐκ τῶν χερσαίων ζώων, κατατεταγμένων εἰς ἕξ τάξεις, ἐκ τῶν ἐνύδρων ζώων, ἐκ τῶν φυτῶν, ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων ἐνεργειῶν καὶ παθήσεων, ἐκ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως καὶ ἐκ τῆς καιρικῆς καταστάσεως ὠρισμένων χαρακτηριστικῶν ἡμερῶν.

Ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ παρατιθεμένου ὕλικου, οὐτινος ἢ αὐθεντικότης πιστοποιεῖται διὰ τῶν ἀφθόνων παραπομπῶν εἰς τὰς πηγὰς τῆς λήψεώς του καὶ